

BẢO QUÂN
Số 12, đường Đinh-Du, Nam
Quảng-Trung : số 12
Quảng-Trung : TỈNH LƯU SỰ

Худ

Đến là học, cũng chỉ để cho nhà
thầy cho chín chắn, thì mới có được
mới biết ngon, mới có ý. Nếu chỉ
không hiểu thì cái học trong đó cũng
bệnh, mà rồi mãi mãi cũng không tìm
được cái yếu là người làm việc này
học là học, đến là đến mà được
chúng không riêng gì phải nào đó.

(Xem các trang tiếp)

thành-thị độc biệt! cái mất tào bao giờ cũng
thắng, cái quân không bao giờ mất đường
đi. Anh em đã từng cho cậu cái tui hiệu
Anh họ (trước đây).

Cậu thấy thế tưởng Trang không vui với vàng chày lại vô vai bèn... Xảy tới: xuống làm ở nhưng thì nhà... Về nơi được chứng lý thì Trang giật rầu bẻ: «Ồ hay! Tôi có quan tiền anh giữ mà anh vô vai thì tôi chày... Ờ! quả hươu đi. Cậu đứng sáng vàng... chừa rau như cây sậy, đến đó bằng bè phải dựa vào cột đèn. Cậu nhìn lại Trư thấy Trang đứng trước mà chỉ cựa...
(Xem tiếp trang sau với anh)

Sơn-Nhân D. X. Tịch

1

Vì quan trên bấy do anh học từ nghèo làm đến Khanh tướng, mà không quên bữa ăn khoai và kỉ niệm người quản bán khoai, nên vậy ở đời này đã ít có. Ở xã họ ta có kẻ nhà nghèo nhờ bà con giới thiệu cho đi học, kể cả 5, 7 năm mà đến khi được ngồi cái ghế « tiền » quên hẳn chuyện trước, chỉ mãi Tồn chiến Sĩ, năm mà đi đào, mà không nhớ đến cái « ọc » con kẻ giúp mình lúc bấy giờ kia!